

nemføres effektivt og med fuld opmærksomhed om opgaven.

Udvidelsen var formandskabets hovedopgave. Danmark havde ansvaret for denne afgørende beslutning om Europas fremtid. På topmødet i København traf vi den historiske beslutning om genforeningen af Europa efter den kolde krigs splittelse. Vi sluttede ringen fra København til København. Forud var gået et langvarigt og kompliceret forhandlingsforløb, men de sidste søm kunne først slås i på selve topmødet. Sådan må det nu engang være, når der står meget på spil. Kun på den måde kunne vi nå frem til den rette balance mellem kandidatlandenes ønsker og de nuværende medlemsstaters muligheder, og kun på den måde kunne vi sikre os det rigtige resultat.

Nu ser vi så frem til at byde de nye medlemslande velkommen i EU. Allerede fra dette forår, når traktaten er underskrevet, vil de indtage deres pladser i Rådet og Rådets forberedende organer, og det vil på en meget konkret måde synliggøre, at Europas deling er slut, at vi har helet det, som tidligere var delt.

Traktaten skal underskrives i Athen, og så snart det er sket, vil regeringen fremlægge forslag om ratifikation af tiltrædelsestraktaten. Regeringen ser frem til bred tilslutning hertil, således som der igennem hele forløbet har været tilslutning til udvidelsen her i Folketinget.

På Det Europæiske Råds møde i København blev der også truffet vigtige beslutninger vedrørende Bulgarien og Rumænien. EU-landene bekræftede, at udvidelsesprocessen fortsætter for disse to lande, og målet er at kunne byde de to lande velkommen som medlemmer i 2007.

Endelig blev også spørgsmålet om Tyrkiet et væsentligt emne i København. Vi bekræftede Tyrkiets status som kandidatland, og der blev vedtaget en tidsplan for det videre forløb, men det er fortsat et ufravigeligt krav, at Tyrkiet opfylder de politiske kriterier, før der kan indledes optagelsesforhandlinger. Tyrkiet skal behandles på lige fod med andre kandidatlande.

Som sagt var udvidelsen det danske formandskabs hovedprioritet, men vi havde faktisk sat en bred dagsorden for formandskabet, og vi skabte en række betydelige resultater. Formandskabet prioriterede udvidelsen, men vi nedprioriterede ikke andre opgaver.

Lad mig kort fremhæve en række af de øvrige opgaver, der er løst under dansk formandskab:

Vi har effektivt videreført kampen mod international terrorisme og styrket indsatsen mod illegal indvandring.

På asylområdet har vi opnået enighed om den såkaldte Dublin II-forordning. Det er den, der fastsætter fælles regler for, hvilket land der har ansvaret for at behandle en asylansøgning.

Kl. 14.40

Det lykkedes at opnå enighed om en fuld åbning af EU's el- og gasmarkeder. Denne liberalisering af markedet vil føre til lavere priser for forbrugere og virksomheder.

Vi har opnået et gennembrud i EU's transportpolitik. Med reglerne om det fælles europæiske luftrum er grundlaget sikret for færre aflysninger og kortere flyvetider til gavn for passagerne, miljøet og flyselskaberne.

Der er sket betydelige fremskridt med hensyn til fødevarer sikkerhed. Der er vedtaget fælles EU-regler, der giver forbrugerne større tryghed og betyder en reduktion af risikoen for at blive syg af bakterier i fødevarer.

Det er lykkedes det danske formandskab at skabe enighed om en ny fælles fiskeripolitik for EU.

Jeg vil ikke gå i detaljer med de mange opgaver, formandskabet har løftet på det udenrigspolitiske område – udenrigsministeren vil redegøre nærmere for det i sin besvarelse – men jeg vil godt fremhæve tre hovedresultater:

Det lykkedes at give EU en central og afgørende placering på topmødet i Johannesburg om bæredygtig udvikling. Det succesfulde ASEM-topmøde her i København markerede en væsentlig styrkelse af forbindelserne mellem Europa og de asiatiske lande.

Endelig lykkedes det at skabe en acceptabel løsning på spørgsmålet om transit til og fra Kaliningrad, en løsning, som var acceptabel for alle parter.

Det danske formandskab er altså afsluttet med et godt resultat. Nu er det så tid at se fremad. Den næste store europapolitiske opgave bliver forhandlingerne om en ny traktat for EU. For mig at se giver erfaringerne fra formandskabet anledning til at fastslå i hvert fald to ting.

For det første bekræftede formandskabet, at regeringens aktive og offensive europapolitik er rigtig. Danmark kan ved at gå i spidsen skabe resultater og påvirke udviklingen på europæisk plan i den retning, vi ønsker.

For det andet står EU efter topmødet i København som den samlende ramme om fremtidens Europa, et samarbejde baseret på fælles værdier,